

ארכיוון המדינה דורש בלעדיות על החזקת חומרים ממלכתיים

עופר אדרות

פסקת בית המשפט העליון מלאה שנה, שקבע כי מקומות של מסמכים היסטוריים, שייצרו עובדי מדינה, בארכיוון המדינה. ההחלטה התקבלה במשפט שנייה בלבד ארכיוון המדינה נגד בית מכירות פומביות, שהציג למכירה את טוויות היבר רות העצמאות. השופט דוד מינץ פסק שהחומר והו "חלק מהנכס" סימ התרבותיים של ישראל, עדות לעברנו, חלק מהוות הקולקטיבי בבית שלני", וציין כי "סוניה מר' כוית בדיוני הקניין התרבותי היה חובת ההשבה של נכס תרבות". לצד החשש שהחמורים שיופקדו בארכיוון המדינה ייסגרו לעיון הציבור, גם אם לפני כן היו פתוחיים וונגשיים בארכיוונים אחרים, מציניהם באיגוד הארכיוונים אמרם, בעיות נוספות שעולות מהזרישה. בין היתר, הם מזכירים כי מסמכי ממלכתיים יכולים להימצא בדין גם מחוץ לידי המדינה, כמו קרה שהגוף או האדם אליו מתיחסים המסמכים ההיסטוריים קיבל עותק מהם, ושמור אותם אצלם.

נכונות המדינה כתבה לארכיוונים כי מי שיחזיק מסמן ממלכתי מסוג יסתכן במאסר

באיגוד סבורים שתת המכתב יש להפנות בראש ובראשונה לנ"ר רמים פרטימי, בהם סוחרים ובתי מכירות פומביות, שם מתגללים ונמכרים מסמכים ההיסטורייםanes. העדימ את פעילות המדינה תוך "סכנה של ממש לאובדן חומרים". בכיד המוער בפעילות ארכיוון המדינה אמר ל"הארץ" דברים חריףים יותר:

"הגנות... מנשה למנוע את האפשרות לחזור את תולדות הטמשל הישראלי כלור", אמר "זהו ניסיון של המדינה להשתלט על השית ההיסטורי בישראל באמצעות השתלטות מונופולייסטי. שית על כל המסמכים שמשקפת חוסר הבנה במחקר ההיסטורי בפי רט, ושל שיח ציבורי בכלל, بما דינה דמוקרטיות".

ארכיוון המדינה דורש כי אר' כיוונים אחרים יעבירו לידיו את כל המסמכים שהיברו מוסדות המדינה והמוסדות שקדמו לה. במכבת שלחה החושג גנות המדינה, רותי אברמוביץ, למנהלי הארץ כיוונים, היא אף איימה כי אר' כיוון שיוחיק בידיו מסמן ממלכתי שהוא גם מסוג, יסתכן ב"עונשיםכבדים, בהם מאסר".

האיגוד הארצי לארכיוונות ולמידע התרבותי כי מסמכים שיועברו מארכיוונים ציבוריים לארכיוון המדינה, עלולים להיעלם לזמן רב מהעין הציבורית. "לא ברור מה יעלה בגורלם ומה תהיה נגישותם בעתיד הנראה לעין", הוהיר יו"ר האיגוד דודו אמר'תי. חשו של האיגוד נבע מכך שרוכ המסמכים בארכיוון המדינה אינם נגושים לציבור בשל מגבלות טכניות, ביורוקרטיות ואחרות, גם אם אין כל מניעה חוקית לחשיפתם. במכבת מצינת אברמוביץ כי "ברשימות שהועברו לידי מביקור רים שנערכו בארכיוונים בישראל בשנים האחרונות, אני מוצאת ריבועים אודות חומרים שעלה פניו גראים מלכתיים".

במשך הוא כותבת כי לפי החוק, "מקום של חומרים מסווג והוא בארכיוון המדינה ובמשרד שבו נוצרו" (למשל, משרד הפנים, מש'רד הביטחון וכו'), ומוסיפה: "הר' מר ארכיווני ממלכתי, אשר הוא גם מסוג, אסור שיימצא בידי מי שאינו מוסמך לכך, וחוק העונשין מendir לעובר על איסור זה עונשים כבדים בהם מאסר".

האזכור של העונשים חריג ביותר ולא מוכרת דוגמה לאדם או מוסד שנגען בשל החזקת חומרים ארכיוונים שייצרו מוסדות המדינה בה. אברמוביץ דרש מהארכיוונים להסביר את החומר הממלכתיים לארכיוון המדינה, וסיכמה: "חומר ארכיווני ממלכתי, אשר התגלה והגיע לארכיוונים שאינם ארכיוון המדינה, נמצא במקום לו לא, ועיידי להיות מושב לידי המדינה". המכתב נשלח גם על רקע